

I. N. S. S. I. T.

DISSERTATIO ETHICA

De

AMICITIA,

QUAM

co Adjutore Amplissimæq; Facul-
tatis Philosophicæ consensu

PRÆSIDE

VIRO NOBILISSIMO ATq; CON-
SULTISSIMO,

DN. SAMUEL ELE Gyllenstålpe
de Kerrenheim Hæred. Philolo-
Practicæ & Historiarum profes-
sore, Promotore & Fautore æ-
tatem demissè honorando, liberalis
exercitij ergò Eruditorum placit-
dæ censuræ offert & submittit

GABRIEL MELARTOPÆUS

Die 12 Apr. Anni 1715

upbrevotarius clo loc lxxiiii

A B O Æ

Excusa à PETRO HANSONIO,

Gabriel Ebdolewius

*Admodum Reverendo atq; Eminentissimo
Domino in Christo PATRI,*

Dn. JOHANNI G. GEZELIO,
S.S. Theol. Doctori Eminentissimo,
nec non Episcopo Diœcesis Aboëns.
longè meritissimo, Procancellario Flo-
rentissimæ universitatis Christinææ quæ
Aboæ est, & consistorij ejusdem Ecclesiastici Præsis
di valde dignissimo, Patrono & promotori sum-
mo, humillimâ mentis & affectus observantia æ
ternum Demissè honorando.

UT ET

*Plurimum Reverendis, Clarissimis, Reveren-
dis & Doctissimis VIRIS & DOMINIS.*

Dn. M. JOHANNI PRATANO,
Pastori Kimitöensium meritissimo & e-
jusdem districtus præposito gravissimo, Mecenati
& benefactori ut certissimo, ita quovis observantia
cultu ad libitinā indesinenter plurimum colendo.

Dn. M. GABRIELI THALUVONIO, Pas-
tori in Biernō Dignissimo, Adfini & benefactori
propensissimo æternâ animi veneratione perpetim
suspiciendo.

Dn. M. HENRICO FLORINO, Pastor in
Piemar attentissimo, Fautori & Adfini omnis ob-
sequij pacto jugiter afficiendo.

Dn. MICHAELI Steenbergio/ Pastor in Galic-
eo constituto & bene merito, benefactori & atfini
sincero cordis affectu officiosè devene rando.

Dn. JOHANNI CHRI: MELARTO YÆO,
Pastori Nôtheburgensium ut meritissimo ita vigi-
lantissimo Fratri Germano charissime ac benefac-
tori multum accincto,

Eminentissime Dn. EPISCOPE Mes
cænas & Promotor Gratiolissime;
Plurimum Reverendi & Clarissimi, Reve-
rendi atq; Doct. Dn. Fautores, bene-
factores benignissimi;

Deberem, fateor, T. & E. permul-
tum, vobisq; Fautores benignissimi
haud minus, pro T. & E. gratioſa allata,
ansa promovendi mea ſtudia, & veftra-
rum Pl.m Rev.rum R.rum Dignitatum fa-
tis laudabili & magno mihi Muſarum in
caſtris militanti probato favore. Verum
enim vero, eum T. & E. Tantum, fene-
ſtram referendi mihi apertam, vobisq; fau-
tores pl:m & officioſe honorandi non com-
perio; quin exercitio hoc Academico inter
obsequiorum officiorumq; sincera certamia-
na devotionis etiam mea argumentum ex-
tare deberet; Quoniam nil quicquam ob-
muneris mei humilitatem, vel fastidij,
vel faltem perfunctorij affectus subvereri
poſſum: qui ut T. & E. & veftræ Pl.m Re-
v.rum & Rev.rum Dignitates in vicem Dei,
ſic & in ejus judicium in religione morta-
lium excipienda ſucceffiſſe reor. Magnum

stag mibi desiderium T. & E. exoptabi-
lē erga me favoris, Vestrarū Pl. m Re-
v. rum & Reverendarum Dignitatum be-
neficiis humillima & officiosa exiguae hujus
Disputationis Dedicatione, obviam ire in
votis est, quorum si immemor esset ingra-
tissimum (quo vitio pernitosius nil dari po-
test, quia exsiccat fontem bonitatis, ut
inquit eloquentiae parens) ab orbe condi-
to me putarem. Accipe igitur Mccænas
gratiosissime vultu gratiose hoc qualecunq;
humilitatis meæ tenueris! Vosq; Fau-
tores Pl. m & officiose honorandi sincero coro-
dis affectu levidense hoc officij pignus susci-
uisse! Quamvis vero necequias nō fal-
or Zoilus sibi hoc, me, in exercitio laborasse
se existimat, quia simplici licet hac vice sim-
pliciter materiae me asiringere volui; mox
tamen meliora Gratiose atq; favorabili a-
nimō præstolamini, ac interim ut semper

T. & E.

Vestrarumq; Pl. m
Rev. rum & Rev. rum
Dignitatum

Olim clientulo ad-
dictissimo

ab officijs paratissimo
Favete!

GABRIELI MELARTOPÆO
Authori & Respondentis

PRÆFATIO

Virtus omnium ejus amantium censu ut appetibilis est, ita laude dignissima a singulis suis censetur cultoribus, quare quicunq; ipsam sectari cupiunt, haud parum sui sibi intellectus & Morum parant Ornamenta. Unde ratione subjecti ab Ethicis in intellectualem & Moralē dividitur. Illa hominis intellectum ut verum perfectè cognoscat, hæc appetitum, ut bonum constanter & eligat & faciat, perficit, ubi virtus Moralis præcipue ac principali- ter consideratur; Ambæ tamen Media obtainendi felicitatem. De quidus eeu fundamentis actionum humanarum in præceptis & Quæstionib; ipsi tractant Ethici, quorum ingenia præter hosce etiam difficiles labores, multò difficultiora in Philosophia pervestigare sunt conata: Mihi autem propter tenuitatem ingenioli institutiq; rationem, non de virtute in genere, sed ejus speciei

quam simillima, vel effecto nempe
Amicitia in medium deferre stat sen-
tentia; Eum præsertim in finem
ut ingenium hisce in exercitijs pu-
blicis acuatur meum, quod vero

Nullius est felix conatus & utilis
unquam.

Augmentum si non detq; juvetq;
Deus

Deum itaq; humillimè obtestor;
Alme Deus nostris felicitè annue
cæptis

Unde tibi laus sit nostraq; certa
salus.

Deo sic Altissimo Adjutore

Esto.

THESES I.

Riginem Amicitiae vocabuli quantum imprimis concernit, tum est ratum hoc ab amore vel amando appellationem sortitum esse. Dicitur alias in tali latissima significatione de rebus inanimatis, & vegetabilibus, animalibus quoq; irrationalibus, ut de Amicitia Magnetis & ferri, vitis & oleæ &c. quæ nihil aliud quam inclinationem, convenientiam, & consensum naturalem seu *συμμίθειαν* notant. ut censet Præc. Kempe.

Propterea Amicitiam in naturalem & civilem dividit Liebenth. Ista namq; in Physicis spectari solet, quo circa ijs prout naturæ scrutatoribus ipsam perpendendam relinquo. Hanc autem Civilem antequam ulterius provehar in ipso limine pro ingenij viribus investigandam duco.

II.

Fusius loquendo cum Hæc Amicitia

citia sc. civilis definiri potest per mu-
tuam benevolentiam quæ non sit la-
rens propter unum aliquid eorū quæ
sunt Amabilia, estq; illa triplex Hone-
sta jucunda & utilis, maximè tn. no-
men & ratio ejus primæ speciei compe-
tit, quare ej⁹ i. naturā quo ad subjectū,
Causas, objectum, Adjuncta seu pro-
pria & deniq; effecta eviscerare volo.

III.

Virtutum Moralium Subjectum
istam partem animi quam rationa-
lem appellant, facit Liebenth. Prima-
rio quidem utique harum tan-
quam effecti subjectum haud minus
recte statuenda est, mens n. seu intel-
lectus & voluntas vel appetitus animæ
rationalis secundario sūt subjecta hu-
jus Amicitiae perfectæ. Nam uti intel-
lectus cognitioni & voluntas actioni
inservit, ita homo subjectum animæ
rationalis, cognoscendo naturam &
qualitates alterius sui æqualis activè
& voluntariè hanc incipit amicitiam,
quâ animi mutuis ulterius amoribus
ex quotidiana conversatione devin-
ciun-

ciuntur. Quæ quippe concordia reciprocæ summus gradus; utpote partim qualitas, partim relatio mutua, constans amore activo & passivo vehementius intenso, ut censet Alstedius. Reliquarum præterea Amicitiarum Subjecta; quarum prima illa naturalis nuncupatur quæ inest herbis cujusque subjecta lilium &c altera autem animalis cuius subjecta itidem in nūcili & columbae, quorum inquam prima acceptio nullum cum virtute habet commercium, sed ex Dei providentia simpliciter originem dicit. Neq; secunda illa virtus est sed virtutis umbra. Hac vero tertia aut virtus est aut in virtute unio, quare & honesta appellatur, virtutum namq; tanquam effectum unde optimo etiam gaudet subjecto altâ quadam mente prædicto, nempè Homine animalium generosissimo.

I V.

Porro cum ad rerum solidam cognitionem absq; diligenti causarum investigatione non datur aditus, sci-

re enim per causas est rem cognoscere: proinde hic succincte Amicitiam plenius deducere ac demonstrare luet. In harum causarum enodatione ab efficiente initium capere fas est.

V.

Causam Universalem & primam efficientem Amicitiae esse Deum benignissimum sacræ pandectæ luculentely evincunt. Nam beati pacifici quia filij Dei vocabuntur Matth. 5. & Deus est Dilectio: qui ergo manet in dilectione manet in Deo & deus in eo I. Joh. 4. Vult enim Deus serio quod inter se concordes sint præcipue omnes Christiani propter magnam ejus utilitatem in societate Christianæ religionis, hanc autem vix ulla eloquenter exhaustire potest, ut eleganter S. Iustius: Concordia res parvæ crescunt, discordia res maximæ dilabuntur. His adjungo causas impulsivas, 1. Indigentiam: Plato in convivio Socratem introducens de amore differenter, ejus causam penuriam sive indi-

gen-

gentiam statuit, huic etiam astipulatur
Clem. Timpl. lib. Eth. i. gen. C. 6. q. 12
quia nemo sine amicitia bene beateq;
vivere potest. Ex hac tota vita com-
munis pendet, hac principes & reges,
imperatores, ne pusillum quidem
temporis spatium carere possunt;
respublica humana nisi fulciat ut præ-
sidio amicitiae collabascit & ad interi-
tum perniciemq; vergit. Præclare
itaq; Cicero eloquentiae parens, in li-
bello de amicitia dixit: Quod si ex-
meris ē naturā rerum benevolentiae
conjunctionem; nec domus ulla, nec
urbs stare poterit, nec agri quidem
cultus permanebit: id ipsum etiam
splendidissimum Ecclesiæ lumen D.
Ambrosius intellexit, dum Solem ē
mundo tollere eos qui Amicitiam ex
vita tollunt dissertissime dixit.

2. Frequens benevolentiae actus
est etiam causa efficiens amicitiae
quaæ sententia probatur 1. Authori-
tate Aristotelis qui lib. 2. Rht. c. 4.
ait, *Amicitia ex ijs maximè causis gignit;*
si gratis beneficium dederis, si non re-
gatus, si te dedisse non evulgaveris. 3

2. Ratione quia honestas comparatur ejusdem speciei actibus, quales sunt illi quos producit. Sed actus quem amicitia producit, est benevolentia. Ergo etiam comparatur actibus benevolentiae. Ast obijci potest: Actus praecedens amicitiam, est quædam imperfecta amicitia. Verum res imperfecta, non potest alteram, quæ ejusdem rationis sit, perfectam producere. Resp. Nego minorem, nam res imperfecta non potest perfectam producere, si nitatur virtute propriâ, si autem operetur ut est instrumentum rei perfectionis, potest aliquid seipso perfectius producere, & ita actus benevolentiae producit perfectam amicitiam, non propriâ vi, sed ut est instrumentum rectæ rationis, quæ & ipsâ amicitiâ præstantiore est, & princeps causa omnis virtutis moralis.

3. Spem præmiorum, de qua Ciceron; officijs. Trahimur omnes laudis studio; & optimus quisq; ducitur gloria.

4. Vir-

4. Virtutis pulchritudinem, quæ
quavis Margaritâ splendidior est, &
si oculis subjici posset mirabilem sui
amorem excitaret ratione itaq; pul-
chritudinis tum appetunt hanc se-
nes ob infirmitatem; Indigent
hac juvenes ob lubricitatem judicij
& ætatis, Divitibus opus amicis ut
sua tueantur eaq; cum alijs commu-
nicent; opus pauperibus ut egesta-
tis suæ habcant sublevatores. Fe-
licitatis necessaria instrumenta sunt
Amici; Sicut ex adverso miseris &
infelicibus solatio, consolationi & ad-
jumento. ut statuit Præcl. Kempe.

Et sic hujus Amicitiae perfectæ vel
ut alias Necessariæ hæ effatae cau-
sæ; quæ inquam Amicitia non ex
arbitratu vel delectu fluit, sed inter
eos exercetur, qui vinculo societatis
conglutinantur, sive naturali, ut inter
Parentes & liberos, cognatos & affi-
nes &c. sive Politico, ut inter Ma-
gistratum & subditos. Amicitiae de-
niq; voluntariæ, quæ libera electio
ne suscipitur & colitur; cuius causa
simili-

similitudo morum & æqualitas, quæ amoris Mater: omne enim simile simili gaudet. Porrò ut dissimilitudo morum, Distantia vitæ & ingenia contraria dissolvunt Amicitiam teste Seneca in calce Epist. 79, ergo similitudo morum & studii procreabunt. Consequentia valet ex communi logicorum effato & axiomate contrariorum. Contraria contrariorum est consequentia. probatur etiam proverbio: quod pares cum paribus facilimè congregantur, nullum itaq; certius vinculum amicitiae quam consensus & societas consiliorum & virtutis.

5. Ratione insuper generatio-
nis tum sunt causæ perfectæ Ami-
citiae virtutes istæ quæ Homileticæ nuncupantur & tres sunt in nu-
mero, Comitas sc. Urbanitas &
Veracitas, quarum duæ priores &
Honestatem, & jucunditatem in a-
ctionibꝫ seu moribus sibi propositam
habent. propositam autem posterior
sibi habet in sermone & veritatem &
honestatem, ex his inquam sicut prin-
cipij

cipijs deducitur hæc Amicitia Perfecta, his deniq; conservatur atq; ad finem usq; firma habetur quo usq; vero hæc se extendunt virtutes, hanc quoq; locum habere necessè est.

VI.

Summus Aristoteles lib. 8. Eth. hujus objectum paucis explorat cap. 2. sentiens τὸ φιλητὸν Amabile quoddam seu quod amore dignum, quod ipsū tamen uniforme non est. Sed multiplex & varium, vel enim ἀγαθὸν bonum, seu honestum; vel ἡδὺ jucundum; vel χρήσιμον utile. quæ duo posteriora objecta cum priore quippe honestate conjuncta, hujus sunt quoq; Amicitiae objecta si alias in virtute suum habent fundamentum. Quando autem separantur utile & jucundum objectum ab honestate, & ulterius se extendunt quam natura patitur Amicitiae & bona cum pace possessoris fieri potest, tum minus rectè hoc tanquam objecta quadrant sed minus perfectæ tantum Amicitiae esse censenda sunt objecta,

de quibus coronodis loco fusiū a-
gerē est animus.

VII.

Adjuncta vel propria hujus Ami-
citiæ duo quoq; facit Liebenth. Du-
rationem nempe & indeterminatio-
nem. Durationem duobus modis
Amicitia accidere, 1. Respectu ge-
nerationis, Amicus enim multa indi-
get probatione. 2. Ratione conti-
nuationis multa enim incident, qua
vim Amicitia inferunt, unde Ami-
citia rectius Diuturna quam perpetua
dicitur. Indeterminatio vero mi-
nus proprium est Amicitia Adjunc-
tum quâ neq; sexus discrimen, neq;
fortunæ, neq; ætatum differentia at-
tenditur. Hinc nec minus inter fæ-
minas locum habet Amicitia quam
inter viros, inter pauperes quam di-
vites inter juvenes quam senes: imò
quousq; virtuti via patet Amicitiam
graffari dicimus. Porro datur eti-
am fidelitas pro Amicitia Adjuncto;
Amicitia autem honesta pro vera be-
nevolentia reddit veram benevolen-
tiam

tiam & partitur mutuam communica-
tionem officiorum & rerum libe-
ralium, virtutis causâ. Hinc etiam
Herodotus ait pretiosissimus The-
saurus omnibus opibus antecellens
est amicus prudens & benevolus ad-
eoq; fidelis. Hoc gavisi sunt Ad-
juncto exempla illustria fidelitatis,
Amicæ atq; Amicitiæ fidelis, ut Da-
vid & Jonatan, Pylades & Orestes,
Theseus & Pirothous, Patroclus &
Achilles, Nisus & Eurylaus, Damon
& Pythias, Epaminondas & Pelopidas,
Lælius & Scipio, Pomponius
Atticus & Cicero. In hanc rem Lu-
cianus in Toxari alia decem recitat
paria amicorum quinq; Græca & to-
tidem Scytica ut inquit Alstedius.
Cæterum fidelitatis est servare con-
stantiam in vera benevolentia mu-
tuâ, & omnibus officijs amicitiæ de-
bitis, in rebus secundis & adversis,
ita ut ex Isocrate Ovidius: Scilicet
ut fulgur spectatur in ignibus au-
rum, Tempore sic duro est inspicis-
enda fides. Verum utiq; rara Amis-

citia hæc honesta, ita Hoc adjun-
ctum ipsius rarissimum, ut rectè A-
ristoteles dixerit: ὁ φίλος θεοῖς φίλος.
Quare & antigenus Rex quotidie
clara voce Deum orabat, ut ab eo ad
versus amicos defenderetur Interro-
gatus autem, cur non potius advet-
sus inimicos tegi se peteret? Ab il-
lis inquit qui palam hostes sunt pos-
sum mihi ipse mediocri diligentia
cavere: Sed & amicis fucatis & per-
fidis non possum cavere mihi ipse
sed protectore opus est. Ex his i-
taq; concludi potest, ut pari modo
ac scientia Philosophia & Ex lumine na-
turæ & Theologia per revelationem
divinam patefacta, sunt adjuncta ani-
mæ rationalis in homine, sic hujus
quoq; Amicitiæ adjuncta candor &
sinceritas cum fidelitate conjuncta.

VIII.

Quod vero ad ipsa effecta attinet
tum eandem cupio inflare tibiam
cum Libenth. dicendo non aliud ali-
quod esse hujus Amicitiæ effectum,
quam bonorum communionem, unde
etiam

etiam proverbium natum: Amico-
rum bona communia. Quod non
tantum intellectum volo, ratione
 $\chi\tau\eta\sigma\omega\varsigma$ sed $\chi\varphi\eta\sigma\omega\varsigma$ id est quando usus
determinatur in ipsa virtute, quæ nō
patitur, ut vel contra voluntatem a-
mici vel in dedecus vel damnum
moliamur, sed tantum quantum ho-
nestas & Amicitiæ patitur natura, &
pace bona cum possessoris fieri po-
test. Ad hanc etiam pertinent rem
pro effectis & signis veræ atq; non
fucatæ amicitiæ concordia & bene-
ficiencia; per hanc enim benevo-
lum animi affectum re ipsâ & factis
declarant; per illam in rebus agen-
dis consentiunt, ad scopum eundem
collimant, nolle ac velle idemq; ha-
bent unde fit ut amici de ijs quosa-
mant, libenter una sint, libenter
patiantur aliquid propter amicos,
quodvis in honorem illorum faciant,
amicorum amicos ament &c. quæ
indicia sunt ingenui amoris veræ a-
micitiæ, ut Praeclariss. Rempe Cœterū
Hanc colentes Amicitiam non qua-

vis oportet denegare amicis obser-
vantias & beneficentias quibus ipsi
parantur amici ut inquit Cicero,
nam uti Amicitia hæc his absq; esse
Etis extare non potest, ita nec quis-
quam amicum potest amare nisi ab
amico redamatur. Requiritur itaq;
ἀνθίλησις, hæc vero data dantur eti-
am effecta his autem datis hanc quoq;
Amicitiam dari necesse est. Hæc
præterea Amicitia perfecta ratione
effecti est non tantum virtuti quam
simillima sed ipsa virtus; Affectus
namq; conservat bonos conjungit
amores in virtute fundatos, ut Ne-
storis & Ulyssis &c. nemo igitur qui
virtuose vivere desiderat hæc carere
potest Amicitia ratione etiam necessi-
tatis utilissima est ut in prioribus
dictum.

I X.

Hæc consequentia hujus Amici-
tia pugnantia hic addo.

i. Inimicitiam, quæ formaliter
negationem ejus essentialiter in-
ducit.

2. Adula-

2. *Adulationem* quā quis larvam Amicitiæ induit, & sub specie Amicitiæ amicus salutari vult, eum præcipue in finem ut tutius noceat & ad nocendum magis idoneum tempus & occasionem nanciscatur.

3. *Φιλαυτίαν* quā quis etiam sibi nimium placet, se tantum amat & alios contemnit, proinde conversatione sua alios indignos judicat & majorem se facit quam ut se communiceat aliis.

X.

Duo insuper etiam dantur extrema hujus Amicitiæ.

1. In excessu quod insanus dicitur amor & vitium quo quis in gratiam Amici, quæcunq; indiscretè tentat, & sapienter contra virtutem peccat.

2. Fuga sive nimia aversatio conversationis humanæ quæ vitium est quo quis contra naturam humanam se in solitudinem abdit & Eremitæ vitam vivit. Tantum de Amicitia illa perfecta nunc pauca his de reliquis Amicitiæ civilis speciebus adjungo.

XI. Ut Amicitia illa honesta in perfectam & imperfectam dividi solet ab Ethicis ita quoq; in prioribus de perfecta illa ratione instituti paucis egi, jam de imperfecta illa pauca addere in votis est. Quæ iterum dupli dividitur modo; quod sit illa nimirum utilis & jucunda. Isti senes, huic juvenes studere cupiunt ut inquit Wendlerus. Sed est alias illa Amicitia utilis quippe talis, quâ propter lucrum plures conjunguntur. Hanc ergo quanquam conversatio gignit, Morum tamen diversitas & dignitatum consideratio destruit ut & inconstantia fidelitatis. Nam isti qui utiles vocantur nomine sed non re Amici sunt, quia Hirundinum tantummodo imitantur Amicitiam. Fortuna secunda Amici, adversa tamen incogniti redduntur unde diserte Poeta: cum fueris felix multos numerabis amicos, tempora si fuerint nubila solus eris. Hanc itaq; cum virtute nullum habere dico commercium; principijs

siqui-

si quidem & effectis omnino caret in
vitute, fundatis, sed propter lucrum
& utilitatem tantum a vafris exerce-
tur hominibus quod intelligo de ijs
qui ad virilem astatem sunt provecti.

XII.

Quod tandem ipsam jucundam at-
tinget Amicitiam quæ cum utili in
perfecta illa conjuncta etiam locum
habet, sed distincta ab illa tum im-
perfecta dicitur, quia instabilis est
& juvenibus grata, rationes quoq;
tres instabilitatis dari possunt.

1. Quia citò prætervolat adoles-
centia, quâ mutata, mutantur eti-
am ea, quæ jucunda mutatur ipsa
Amicitia.

2. Quia voluptates, quæ funda-
menta sunt hujus amicitiae breves
sunt atq; instabiles & caducæ, at ves-
tro cessante voluptate, cessat etiam
Amicitia.

3. Quia leves & mutabiles animi
juniorum, ideoq; celeriter amant,
subitoq; amare desinunt, & immò
unius diei Spatio animum mutant.

Hæc jam sufficient ratione temporis
exacta, de Amicitia illa honesta. Nunc
deniq; paucissima de inhonesta co-
ronidis loco profero, quæ inquam
ex mali deducitur medijs, & nihil
siud est quam conspiratio furum, la-
tronum hereticorum inter quos nul-
la unquam coiisset amicitia, nisi
scelera adfueret perpetrandi studi-
um. Hæc insuper quod non tam ac-
curatè propter ingeniali imbecillita-
tem, ut exigit mos Philosophorum
transacta sunt; ignoras demisse ro-
golector candide, & mox meliora
expecta. Deus cujus ego fatus auxi-
lio nos recta sinceritatis atq; concor-
diæ via ad æternam amicitiae cojun-
ctionem ducat, ubi illum ad unquam
finienda secula laudamus, cui sit honor
virtus & gloria, eis tibi, amysas et
amavos amu

*Laus sit nunc uni, laus sit quoque
gloria trino.*

*Laus almo Patri, laus et benedi-
ctio nato,*

*Laus sit spiritui, laus virtutis, glo-
ria sancto.*

NON sufficit claro cretum es-
se parente, nisi propria etiam
adfulserit virtus, nam, non tam
quæritur quo natus sit, quam
quomodo educatus, qualemq;
præ se ferat indolem; hæc ta-
lia rectè & maturis cogitatio-
nibus perpendis humanissime
Domine Respondens amice
singularis, dum nomen tuum
ab oblivionis nocte, inter stren-
uos musarum cultores, vin-
dicare studes, laudiq; tuæ ab
honestissimis tuis parentibus
acceptam, non vulgariter ad-
struere: doces insuper cum a-
liis ingenuis, Finnonicam gen-
tem, non minus palladis, cum
laude, quam Martis sequi ca-
stra. Probam illam in te men-
tem quis non laudabit, quis

successus tuos tibi non gratula-
bitur, & sequentes felices an-
nos multos tibi una mecum se-
ria appreicatione numerabit;
ma^cte itaq; etiam in posterum
ut hactenus egregijs ejusmodi
exercitiis, sic vera te tandem
manebit corona, laurus & laus,
quod ut citius fiat iterato voto
Deum altissimum obtestor.

S A M U E L Gyllenstålpe
Pol. & Hist. P. P.

Ad Præstantissimum Dn. Respondē-
tem, Fratrem Germanum dilectissi-
mum de Amicitia erudite disse-
rentem $\omega\epsilon\sigma\phi\alpha\eta\sigma\tau\epsilon$.

GABRIEL MELARTOPOEUS per Ayazp.
ELOGIA MERES, Pol Turba.

P ignus Amicitia est mortales inter amas
num,
Quam facilis candor convenienter alit;
Nexus

Nexu que stabili perq; omnia tempora
durat,

Rebus in humanis pectora juncta fo-
vens.

Propria (ceu veteres dixerunt) haud com-
moda querit:

Vulgaris amicitias utilitate probat.

Tempore felici multi numerantur amici

Tempore te duro verus amicus amat.

Falsaq; amicitiae species quam sàpè fecellit

Multos, scripturæ dicta profana docet.

Rebus in adversis quid praeter Amicus ami-

Fratrū sàpè fidē nam anteit ejus amor. (co?

Discursu monstras perdocto frater amande,

Præside sub celebri, pondus amicitiae.

ELOGIA hocce MERES hominum,

doctos quoq; plausus,

Quos POL certatim TURBA No-

vena canet.

Gratulor his studijs; frater charissime perge!

Auguror, hinc felix vivere deinde potes

Dab. Nöteb. 3. Non.

Junii Anno

IesuS Del & Mariæ Fis

Ll lls Slt nob ls Clffos,

Circa felices fratris charissi-

mi ausus gràtulabundi

JOHAN NIS MELAR

TOPÆI Præsidij Nöteb.

in Ingermanniâ p. t. Past.

Quem

Quemadmodum is verus cē-
setur Theologus, non tantum
qui omnes omnium hæresium
opiniones in numerato habet,
vel qui pomposa quadam ser-
monis majestate percellendiq;
arte, populum informat ac du-
cit: Sed qui adiuxta optimo vi-
tæ tempore doctrinam ornat e-
jusmodi factis quæ cum ej⁹ Pro-
fessione commercium omnino
habere debent. Ita Philosoph⁹,
honorifice sumpto hoc titulo,
non appellandus ille, qui vel o-
mnia, Cœli, terrarumq; argu-
menta, disputando, amplifican-
do, ingeniose excogitando e-
metitus est, quiq; inter arca-
nas admissiones, inter perfectissi-
mas curas illuc profecit quo
vix alius adspirare potest, dico

inq[ue]n

inquam illum utut sapiens sit,
utut subtilis sit, non tamen esse
Philosophum bonum nisi pari
gratia ac gravitate communem
vitæ decurrat circulum. Hoc
volo ut in Theologo laudemus præ-
ter adcuratam mysteriorum Divi-
norum cognitionem, summam vitæ
sanctimoniam in charitate, nifallor,
consistentem: Ita in Philosopho
sordent omnia ni cognitioni lecto-
rum responderit præclara rerum pra-
xis. Sicilicet cum omni virtutum se-
rie combinanda Amicitia, de cuius
vi in conciliandis Regibus, devinci-
endis societatibꝫ urbibꝫ terrarū orbis
populis, & quam sæpiissime fidioribus
collegis dicerem hác vice quædam
ni quivis rerum peritus has ipsas per-
spectas haberet dudum. Gratulor E.
nostro Respondenti qui de Eadem
materia quædam & conscribere & pu-
blice disputare voluit: æstimans haud
dubie nihil aliud majus, quam ami-
cum quoq; habere quendam, in cu-
jus

jus pectus si res postulaverit transire
possit libere, & data ad vivendum
tempora cum hilaritate fallere: pre-
catur ergo laudabili conatui succes-
sum felicem ac optimum.

DANIEL ACHRELIUS.

Liberalibus studijs Doctrinisq; politiss:
JUVENI,

Dn. GABRIELI MELARTOPÆO,
L. Mq, gratulari voluit:

Naturâ contumax humanus est a-
nimus, & in contrarium nitens, se-
quiturq; facilius quam ducitur. Sini-
steritatem ejus apud plurimos in cri-
men vocari, quod adyta doctrina-
rum Minervæq; templum ingredi
desiderantibus, fores obstruat, in a-
perio est. Sed Psallium infreni in-
iiciendum, laboranti medicamen ad-
bibendum, omnis rudens movendus,
ultronews labor exantlandus. Sic

et ceteris

etenim naturæ degeneris erratum
facile corrigetur: in opis in-
digo succurretur, Tandemq; dif-
ficultatibus exsorptis, Musisq; bo-
stis cæsis, comitum & pedissequa-
rum multitudine, affectator illarum
indefessus stipabitur: Fastigium a-
scendet honorum, Paetoli opes adi-
piscetur, vitamq; virtutum decore
ornatam colet transfigetq;. Ne in
verba projectorum nomine venire
alicui videar: metam præfixam
propius accedere nitar. Te M E-
L A R T O P Æ E polite conventum mea
vult Musa, tecum sermones exequi,
in notorum summâ portat, tibi gra-
tulatum venit, album tuis adjicere
inceptis calculum discupit. Naturæ
tuæ bene prudenterq; te imperitasse,
quis non videt? ad id animum contu-
listi tuum, unde non minus utilita-

8is quam jucunditatis ad te redun-
det. Cum ventris mancipijs, cum
ignavis & desidibus societatem di-
straxisti. Livorem quoniam alit
infelix inertia; & quia omne destrui
cupiunt, qui se non potuerunt pro-
vehere. Qualia in studijs tuis je-
cisti fundamenta, non obscure mon-
strat vividi ingenij tui, elegans fœ-
tus, impræsentiarum publicæ luci-
datus. Perge sic Palladi assidua fa-
cere sacra, Pectore toto literarum
incumbe studijs; dignum tibi acri-
ter in ijsdem desudanti palmarium
offerent. Deum Ter optim. Max-
ut cæptis tuis uberrima benedictio-
nis segete subvenire dignetur, &
plici venerari voce non desistam.
Vale.

S. = R. = M. tis A.

SIMON Zalpo/